Dosarul nr. 4r-250/24 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-23079652-02-4r-18012024 Judecător: Bejenari Olga

D E C I Z I E

13 noiembrie 2024 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Spoială Alexandru
Judecătorii Chiroșca Igor și Băbălău Denis

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, agentului constatator, executorului judecătoresc Stoian Grigore declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 noiembrie 2023, în cauza contravențională, în privința lui Onica *****, în conformitate cu art. 318 alin. (1) Cod contravențional.

Procedura de citare legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

1. La data de 05 iunie 2023, executorul judecătoresc Stoian Grigore a înaintat în instanța de judecată cauza contravențională intentată în privința lui Onica *****, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Codul contravențional, în conformitate cu prevederile art. 395 Cod contravențional, care a fost repartizată în procedura judecătorului la data de 06 iunie 2023.
2. La data de 16 mai 2023 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 176-776/2013 în privința lui Onica ***** în baza art. 318 alin. (1) Cod contravenţional. Conform procesului-verbal cu privire la contravenție, aceasta se eschivează de la executarea hotărârii judecătorești nr. 2-17844/2013 din 17 septembrie 2013, nereacționând la solicitările executorului judecătoresc de a se prezenta.
3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 14.11.2023, a fost încetat procesul contravențional intentat în privința lui Onica *****, născut la 05 mai 1982, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional, în legătură cu lipsa în acțiunile acestuia a faptului contravenției
4. Împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 14.11.2023, agentul constatator, executorul judecătoresc Stoian Grigore, a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 14.11.2023, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă atragerea la răspundere conform art. 318 alin.(1) Cod contravențional, cet. Onica *****. În motivarea recursului s-a indicat că, în materialele anexate la demers prezentate instanţei, aceasta nu a ţinut cont de acţiunile întreprinse de executorul judecătoresc, care

potrivit înscrisurilor anexate la dosar, care arată indiferenţa debitorului de a-se supune cerinţelor legale, prin care ultimul urma să se supună, necătâtnd la faptul că acesta cunoştea despre obligaţiile înaintate. în continuarea motivării acesteia, instanţa indică faptul că lipseşte faptul contravenţiei în acţiunile cet. Onica *****, ori parvenirea achitării datoriei stabilite în hotărârea de judecată o constată executorul judecătoresc, în acest sens fiind constatată eschivarea de la executare a hotărârii de judecată, or contrar constatării faptului eschivării cet. Onica ***** prin inacţiunea sa, iar ultima urma să vină cu probe de menire să demonstreze cum a executat totuşi dispozitivul hotărârii dejudecată. Prin urmare, consideră că în hotărârea emisă de instanţa de fond nu sunt analizate probele pe care instanţa îşi întemeiază soluţia, nu s-a făcut o analiză multilaterală şi coerentă a tuturor probelor din materialul contravenţional prezentat, legătura între ele, nefiind motivată concluzia instanţei în ce priveşte acceptarea unor probe, şi respectiv, respingerea altora. Aceste fapte constituie o neglijare a prevederilor art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, întrucât, Convenţia impune obligaţia oricărei instanţe de a indica suficient de clar motivele pe care s-a sprijinit. Această exigenţă, care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiţiei, nu poate fi întotdeauna înţeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al părţilor. Instanţele naţionale sunt obligate să-şi motiveze deciziile, ceea ce nu poate fi înţeles ca impunând un w răspuns detaliat la fiecare argument, dar ca o obligaţie de a se pronunţa asupra problemelor cele mai importante ridicate în speţă (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija şi Hiro Balani împotriva Spaniei, hotărârea din 09.12.1994, sau Grigore Vlasia Vasilescu împotriva României, hotărârea din 06.06.2006). Elucidarea tuturor împrejurărilor menţionate are o mare importanţă la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanţa dejudecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural şi dreptul la un proces echitabil, care poate servi drept temei pentru anularea hotărîrii date. Aşadar, instanţa de fond nu a examinat cauza sub toate aspectele, în mod complet şi obiectiv, tară a clarifica circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei.

5. Conform art.471 alin. (1)-(2) Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

6. *Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat și pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.*

7. Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

8. Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

9. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52,* Curtea

Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

10. În fapt, reieșind din materialele cauzei se reține că, la data de 16 mai 2023 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 176-776/2013 în privința Onica ***** în baza art. 318 alin. (1) Cod contravenţional. Conform procesului-verbal cu privire la contravenție, aceasta se eschivează de la executarea hotărârii judecătorești nr. 2-17844/2013 din 17 septembrie 2013, nereacționând la solicitările executorului judecătoresc de a se prezenta.

11. Colegiul relevă că, pe parcursul examinării prezentei cauze contravenționale, nu este clară poziția agentului constatator din care probe a rezultat vinovăția făptuitorului, or, dispoziția normei (art. 318 Cod contravențional) stabilește ” *Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată ori a documentului executoriu menționat la art.11 lit. c) sau d) din Codul de executare*”.

12. Astfel, Colegiul penal conchide că, acțiunile cet. Onica ***** eronat au fost calificate în baza art. 318 alin.(1) Cod contravențional, or, executorul judecătoresc Stoian Grigore, urma să demonstreze intenția cet. Onica ***** de neexecutare a titlului executoriu. În același context, instanța de recurs relevă că, la materialele cauzei în susținerea învinuirii, nu există nici o probă care ar confirma îndeplinirea unor proceduri concrete privind executarea hotărârii și rezultatele acestor acțiuni care să ateste că persoana ar dispune de careva mijloace financiare, însă refuză sau se eschivează de la achitarea datoriei, pentru ca, subsidiar, în baza acestora, instanța să poată stabili intenția făptuitorului Onica ***** de comitere a contravenției prevăzută de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional. Or, atât potrivit circumstanțelor faptice stabilite de către executorul judecătoresc Grigore Stoian în procesul-verbal cu privire la contravenție, cât și potrivit înscrisurilor anexate în scopul probării învinuirii, se poate deduce doar circumstanța existenței unei datorii, dar în nici un caz nu poate fi constatată intenția eschivării sau neexecutării intenționate, pentru dovedirea căreia, executorul judecătoresc urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante cu referire la posibilitatea debitorului de a achita datoria la care a fost obligat prin hotărârea instanței de judecată.

13. *Obiectul juridic* nemijlocit îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept și a altor organe de stat. *Latura obiectivă* a contravenției se realizează prin acțiune sau inacțiune. Acțiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, iar inacțiunea persoanei poate fi exprimată oral sau în scris și prin ne întreprinderea acțiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătorești, considerând că hotărârea nu este corectă etc. De asemenea, *latura subiectivă* se manifestă prin intenție directă, astfel ca făptuitorul să conștientizeze că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanței de judecată și dorește acest rezultat. Motivele neexecutării intenționate nu influențează la încadrarea faptei.

14. Prin urmare, instanța de recurs conchide că, în procesul contravențional nu au fost administrate probe suficiente pentru a proba că Onica ***** a comis contravenția prevăzută la art. 318 alin.(1) Cod contravențional, or la descrierea circumstanțelor de fapt în procesul- verbal cu privire la contravenție, executorul judecătoresc a consemnat că, în urma tuturor acțiunilor întreprinse pe marginea procedurii de executare, careva efecte nu au fost stabilite, or, agentul constatator urmând să întreprindă alte măsuri care să confirme ipoteza sa precum că debitorul Onica ***** ar dispune de careva mijloace financiare, și cu toate astea s-ar eschiva de la executarea obligațiunilor sale în temeiul unei hotărâri judecătorești.

15. Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui Onica *****, în comiterea încălcării prevederilor art.318 alin.(1) Cod contravențional, sunt nefondate iar acuzarea formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe și concludente, or, agentul constatator nu a anexat nici o probă care ar confirma că făptuitorul a avut careva bunuri, dar intenționat le-a înstrăinat sau are bunuri care îi aparțin, dar nu sunt înregistrate pe numele lui, sau că acesta ar activa în câmpul muncii și ar deține careva venituri însă intenționat nu achită datoria, ceea ce ar demonstra posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a debitorului Onica *****, de a purcede la executarea hotărârii instanței de judecată.

16. În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

17. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

18. Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

19. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

20. Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

21. Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra procesului verbal cu privire la contravenție, în baza art. 318 alin.(1) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CoEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

22. Prin urmare, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererile de recurs sunt neîntemeiate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

23. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul agentului constatator, executorului judecătoresc Stoian Grigore declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 noiembrie 2023, și se menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Spoială Alexandru

Judecător Chiroșca Igor

Judecător Băbălău Denis